

Poštovani, u privitku Vam dostavljam svoj komentar na prijedlog pravopisa. iako nisam toliko star, a pogotovo nisam mlad, jer imam 32 godine odlučio sam raspravi dati svoj doprinos. S poštovanjem Juraj Račić

KOMENTAR PRIJEDLOGA PRAVOPISA

Poštovani,

iako nisam jezikoslovac dopustite mi ukazati svoje mišljenje o prijedlogu pisanja nekih riječi i pravopisa općenito, a na što ste pozvali sve građane.

- **ne ću** – prema prijedlogu novoga pravopisa ove dvije riječi će se pisati sastavljeno. Ono što mene zanima zbog čega pisati sastavljeno samo niječni oblik glagola **htjeti** u skraćenom obliku. Naime, koliko dobro znam jezik je pitanje, ali mi ne pišemo **neradim (ne radim), neželim (ne želim)**, dakle ako sve glagole pišemo odvojeno moj stav je da bi i skraćeni oblik, niječnog oblika glagola htjeti **ne ću** trebalo ostaviti **ne ću**. Ovakav način pisanja **ne ću**, pišem još od 4 razreda osnovne škole i školske godine 1990/1991. Smatram kako bi trebalo ostaviti **ne ću** i zbog toga što ne treba podilaziti onima koji iz svoje bahatosti i brzine ne žele pisati **ne ću**. Ukoliko ćemo **ne ću** pisati zajedno, onda trebamo i sve ostale niječne oblike svih glagola, a ne raditi iznimke.
- **Očenaš** – dva osvrta
  - ako se ovo radi samo o početku molitve svih kršćanskih zajednica, molio bih da ostane kako je u većini molitvenika, a tamo se piše **Oče naš**. S druge strane ukoliko želite dobiti mišljenje kako bi se trebalo pisati početne riječi molitve **Oče naš** trebalo bi pitati molitvene zajednice.
  - Ako se ovo ne radi samo o molitvi **Očenaša** onda me zanima kako ću recimo pisati tekst: **Oče naš, u nedjelju ćemo doći kod tebe**, hoću li po novome pisati: **Očenaš u nedjelju ćemo doći kod tebe**. Ukoliko mi je materija jezika dobro ostala u sjećanju **naš** je u ovom slučaju posvojna zamjenica, a zamjenice se pišu odvojeno od imenice.
- **Uime** – zašto pisati zajedno, a ne odvojeno. Kako ću ovo čitati?, gdje će biti naglasak?, na kojem slogu?, jer ovdje imamo 3 samoglasnika i jedan suglasnik. Osim toga meni je logičnije pisati **Dolazim Vam u ime brata**, a sada ću pisati **dolazim Vam uime brata**. Isto tako zanima me zbog čega pisati **Uime Oca**, ako smo stoljećima pisali **U ime Oca**. Slično je i s riječi **uinat**. Što ta riječ znači? Je li ona istoznačnica s **u inat**. Osim toga ako budemo pisali sastavljeno u, što će značiti riječ **ustroj**:
  - **Ustroj** – npr. u stroj sam ubacio rublje
  - **Ustroj** – npr. ustroj Organizacije ljubitelja ljudi

Osim toga prijedlog u imamo i u pitanjima za genitiv

- **U ime koga ili črga nešto radim** – ako ćemo pisati zajedno prijedlog u s imenicom onda treba ukinuti u kao prijedlog i genitiv kao padež.
- Po mome mišljenju ne možemo zbog toga što recimo pišemo; **ukoliko, uostalom...**, pisati sve riječi + prijedlog u pisati skupa.

Imajući sve ovo navedeno, ne vidim razloga zbog čega zbušnjivati ljude pisanje **sastavljenog u**, pogotovo ako će to biti izuzetak, a ne pravilo.

- Što se tiče pisanja riječi poput; **njujorčanin**, može to ostati ovakav način sve dok ne budemo morali i recimo **New York** ne budemo trebali pisati po pravopisu **Vuka Stevanovića Karadžića**, kao **Njujork**.
- Pisanje Hrvatskih riječi za engleske poput **e-mail** (e-poruka) podržavam, ali imam i prijedlog da se **browser** piše u hrvatskom jeziku kao **preglednik**, naime i do sada su neki profesori na fakultetu zahtijevali da se svi engleski izrazi zamijene hrvatskim jezikom, pa smatram kako biste za izraze iz Informatike trebali pitati Informatičare za prijedlog kako to prevesti. Isto tako smatram kako ne bi trebalo dopustiti više mogućih prijevoda riječi **e-mail** nego samo jedan recimo **e-poruka** ili **e-pismo**.
- Što se tiče pisanja stranih osobnih imena tu nisam za pisanje kako bi se reklo po **Vuku**, ve da **npr. John** ostane John, a ne da ga pišemo kao **Ivan** ili još gore **Đon**

U nadi kako će te pročitati moje opaske na pravopis pa makar bile i krive, srdačno vas pozdravljam u nadi kako će te donijeti pravopis u duhu Hrvatskoga jezika i tradicije, odvojeno od politike (što za sada nije slučaj pošto je mislim ukinuto vijeće za jezik), kako se ne bi dogodilo da dolaskom novog svjetonazora na vlast, kad god to bilo, dođe i do novog pravopisa. Smatram kako bi se u pisanju pravila trebalo voditi Babićevim pravopisom, koji je bio temelj prvog pravopisa u modernoj Hrvatskoj nakon 1990.

U nadi kako će te u pravopisu kojeg god donesete objasniti zašto pisati **uinat, uime, ustroj san ubacio, neću, Očenaš**, a ne **u ime, u inat, Oče naš, ne ću, u stroj sam ubacio**.

Lijepi pozdrav

Juraj Račić